

Pep Ramis (Manacor) Neix a Mallorca en una família on la música i la pintura estan molt presents. Al llarg de la seva formació estudia violoncel, titelles i veu. Des de la infància, el dibuix forma part del seu imaginari quotidià. El seu interès per l'escena neix el 1985, en descobrir-hi un lloc de confluència de totes les seves experiències anteriors, amb el cos com a eix vertebrador. Després de col·laborar el 1986 amb La Dux -grup format per Maria Antònia Oliver i María Muñoz-, el 1987 participa en l'espectacle *Scirocco*, d'Adriana Borriello, a Itàlia. El 1989 forma amb María Muñoz el grup de creació Mal Pelo, en el qual desenvolupa la seva faceta de constructor d'escenografies i espais instal·latius. Actualment és director d'escena, ballarí-actor i codirector del centre de creació *L'animal a l'esquena* a Celrà, Girona.

Mal Pelo

Des del 1989 Mal Pelo ha presentat, entre altres, els espectacles *Quarere* (1989), *Sur Perros del Sur* (1992), *Dol* (1994), *La Calle del Imaginero* (1996), *Orache* (1998), *El Alma del Bicho* (1999), *L'animal a l'esquena* (2001), *Atrás los ojos* (2002), *An el silenci* (2003), *BACH* (2004), *ATLAS* (2005), *Testimoni de llops* (2006), *He visto caballos* (2008), *Tots els noms* (2010), *Caín & Caín* (2011), *L'esperança de vida d'una llebre* (2013), *El cinquè hivern* (2015), *7 Lunas* (2015), *The Mountain, the Truth and the Paradise* (2017), *On Goldberg Variations / Variations* (2019) i *Inventions* (2020).

L'any 2001, Pep Ramis i María Muñoz impulsen ***L'animal a l'esquena***, un centre de creació i intercanvi multidisciplinari en una masia de 19 hectàrees situada a Celrà (Girona). Un refugi que fomenta l'experimentació i l'intercanvi d'idees i

experiències entre directors d'escena, músics, videoartistes, teòrics i ballarins que participen en residències, tallers i laboratoris.

Reconeixements

Mal Pelo ha rebut, entre altres, el Premi Nacional de Dansa (2002, Generalitat de Catalunya); Premio Nacional de Danza (2009, INAEM – Ministerio de Cultura) en reconeixement a la seva trajectòria a la creació coreogràfica, así como la apertura de nuevos caminos en la danza contemporánea; Premio Ciutat de Barcelona (2017, Ajuntament de Barcelona); Premio de la Crítica (2018, Asociación de críticos de Barcelona).